

Motion till riksdagen 2021/22:2499

av **Angelika Bengtsson m.fl. (SD)**

Idrottspolitiska frågor

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa en punktinsats för att locka tillbaka de som slutat idrotta tillbaka till idrottslivet igen och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda pandemins effekter på idrottandet samt hur det påverkat folkhälsan och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att idrotten inte bör åläggas integrationsuppdrag och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ta fram en nationell strategi för hur idrottsmästerskap på alla nivåer kan främjas i hela landet, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Sveriges ställningstagande vid tilldelning av stora mästerskap och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en översyn av bl.a. färdtjänstlagen bör tillsättas och andra relevanta lagar som försvårar parasportande och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska uppdra åt relevant aktör att göra en inventering av vilka idrottsanläggningar som är tillgänglighetsanpassade i Sverige och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda hur man i framtiden bör bekosta och bygga upp en infrastruktur kring specialutrustning för parasport och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa en nationell strategi kring idrottande och tävlingar för personer med intellektuell funktionsnedsättning och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige tillsammans med våra nordiska länder framöver gemensamt bör ansöka om stora mästerskap och tillkännager detta för regeringen.

11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om elitidrottens betydelse och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att vidta åtgärder i syfte att säkerställa äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet över hela landet och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att vid träningstidsbrist bör barn och unga prioriteras och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om förslag angående skatteregler för idrottsrörelsen och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda enhetligt system för dopningskontroll och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en nationell satsning för att åtgärda anläggningsbristen och hur vi bygger och eller renoverar bort densamma och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda möjligheten att införa en anläggningsfond och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör gå vidare med Boverkets rapport för att möjliggöra fler idrottsanläggningar och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa ett nationellt kompetenscenter för vård eller uppförande av idrottsanläggningar och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Idrottsrörelsen i Sverige är vår största förening, och når ut till över en miljon barn och ungdomar. Med dagens digitala utveckling som gör oss allt mer stillasittande är det fantastiskt att idrottsföreningarna klarar av att ge nästan vartenda barn i vårt samhälle möjlighet att röra sig och ha en aktiv fritid.

Flera rapporter visar att vi blir allt mer stillasittande och överviktiga. Samtidigt görs flera projekt, både kort- och långsiktiga, som ska få fler att röra på sig. Oavsett vilken rörelseaktivitet vi gör visar forskning att ett aktivt liv ger oss bland annat bättre skolresultat och ett bättre välbefinnande. Bunkeflomodellen är ett tydligt exempel på att daglig aktivitet och idrott förbättrar skolresultaten. Utifrån det borde varje skola inspireras av Bunkeflomodellen.

Riksidrottsförbundet har på eget initiativ arbetat fram en ny reformagenda kallad Strategi 2025. Tanken är att man ska kunna idrotta hela livet. Riksidrottsförbundet har länge sett tendens på att ungdomar slutar idrotta i yngre tonåren, för att sedan börja idrotta igen vid vuxen ålder. Strategi 2025 ska få idrottsföreningar att erbjuda idrott till alla oavsett ålder, med eller utan tävlingsinslag. Det är en bra målsättning.

De senaste åren med den rödgröna regeringen har flera miljoner kronor öronmärkts för åtgärder som syftar på att idrotten ska få i uppdrag att integrera första- och andragenerationens invandrare. Även om deltagande i idrottsrörelsen kan bidra till integrering i samhället, så bör inte staten ålägga idrottsföreningar ett integrationsuppdrag. Idrotten har många mervärden, men i och med rörelsens ofta ideella karaktär bör stöden främst utgå för det som de ideella krafterna främst är engagerade för, det vill

säga idrotten. Idrottsstödets syfte är att främja idrott, integrationsuppdrag är något annat, av den anledningen bör inte integrationssatsningar åläggas idrotten.

Coronapandemins effekter

Coronapandemin har påverkat oss alla, inte minst har det varit tydligt inom hela idrottsrörelsen. Elitidrottare fick begränsningar i sitt idrottsutövande och barn och unga fick sina träningar inställda. Avbrottet har lett till att många slutat.

Även om många idrotter och eldsjälur gjorde allt i sin makt för att ställa om idrottsträningen efter rådande restriktioner visade det sig vara svårt att behålla deltagarna. Riksidrottsförbundet räknar med att det kommer ta flera år för att locka tillbaka alla som slutat idrotta. Därför måste en punktinsats göras, för att locka tillbaka de som slutat, och hjälpa fler som behöver motiveras till en fysiskt aktiv fritid och livsstil. Det är viktigt att infrastrukturen för idrottande återställs.

Regeringen borde även låta utreda pandemins effekter på folkhälsan och hur det påverkat oss. Ett sådant uppdrag borde titta både brett och smalt på hur exempelvis stillasittandet, nya rörelsemönster och minskat socialt umgänge påverkat oss.

Idrott i utanförskapsområden

Den rödgröna regeringen har under flera år gett riktade anslag till uppsökande arbete inom utsatta områden i försök att få fler barn, framförallt flickor, att idrotta. Regeringens ambition med satsningen är att genom idrotten påskynda integrationen. Även om det inte alltid är direkt uttalat är andemeningen i regeringens förslag att idrotten ska ägna sig åt integrationsinsatser. Det är enligt oss en för tung börda för idrottsrörelsen att bära, och signalerar att idrott för idrottens eller hälsans skull inte är gott nog.

Dessutom är Sverigedemokraternas utgångspunkt att välfärdssatsningar ska göras brett, och inte särskilja på var man bor, vilken hudfärg man har, eller kön. Att idrotta handlar om att ha roligt, hitta nya vänner, utveckla en ny talang och framförallt känna sig sedd. Idrotta ska vara kul, och göras för idrottens skull. Eventuella positiva effekter, så som integration eller uppfostrande av stökiga ungdomar, är bra men samhället kan inte uppdra åt idrottsrörelsen att lösa samhällsproblem.

Idrottsrörelsen bygger på ideella krafter av människor som engagerar sig för idrottens skull. Att tvinga dessa ledare att inte enbart vara fotbollstränare, utan även uppfostrare och integreringsambassadör kan minska det ideella engagemanget. Det är den offentliga maktens ansvar att lösa samhällets integrationsproblem, inte idrottsrörelsens. Dessutom tycks inte integrationen eller situationen i de utsatta områdena blivit märkbart bättre, även om positiva undantag finns, under de år regeringen gjort särskilda satsningar på integration genom idrotten.

Oavsett blir idrottsrörelsens positiva effekter kraftigare om stödet till idrotten riktar sig till hela samhället, istället för att göra skillnad på medborgare och medborgare. Det betyder att vi generellt, över hela landet, vill uppmuntra till deltagande och engagemang i civilsamhället och idrottsrörelsen. Utifrån det vi anfört ovan bör alla riktade integrationsuppdrag till idrotten avslutas.

Mästerskap i Sverige

Sveriges regering borde ta fram en nationell strategi kring hur vi kan anordna mästerskap i alla divisioner i Sverige. De flesta av våra större städer har idag påkostade arenor som skulle kunna användas vid fler tillfällen. Mästerskap bidrar positivt till samhällets sammanhållning eftersom medborgarna kan samlas kring våra tävlande. Utöver det bidrar Sverige i högre grad till det internationella brobyggandet i och med multinationella sportevenemang som skapar mötesplatser mellan nationer.

Vissa städer fokuserar särskilt på att ordna mästerskap för barn och ungdomar medan andra städer fokuserar på mästerskapen för professionella idrottare. På så vis kan vi i högre grad nyttja arenor över hela landet samtidigt som städer får möjlighet att synas. Gothia Cup, världens största fotbollstävling för ungdomar, är ett sådant exempel. Tävlningen har haft positiv inverkan på Göteborgs varumärke samtidigt som det samlar tusentals ungdomar kring tävling och träning. Låt oss möjliggöra liknande träffar och tävlingar för fler i Sverige. Därför bör det utredas hur städernas värdskap för mästerskap kan underlättas och förenklas.

Sveriges ställningstagande vid tilldelning av stora mästerskap

Idag tilldelas stora mästerskap till länder med bristfällig demokrati och mänskliga rättigheter. Ett av syftena med stora internationella idrottstävlingar är att skapa band mellan länder med olika värderingar och sammanhållning världen över, samtidigt kan det finnas omständigheter kring hur evenemangen förbereds, hålls och planeras i vissa länder som är oacceptabla.

Vi har under året kunnat läsa reportage och artiklar om dåliga arbetsförhållanden och obefintlig syn på mänskliga rättigheter när nya arenor byggs för att arrangera fotbolls-VM i Qatar. Arenor för internationella mästerskap ska byggas under goda arbetsförhållanden, och länder som tillåter slavliknande arbetsvillkor vid byggandet av arenor bör fråntas sitt värdskap för mästerskapet. Sveriges hållning kring var och hur internationella mästerskap ordnas ska vara tydlig med att denna form av anordnande är oacceptabelt.

Arrangerandet av internationella idrottsevenemang ska ske inom ramen för de mänskliga rättigheterna. Oavsett hur stora summor ett land vill donera till internationella idrottsorganisationer, eller är redo att investera i spektakulära arenor, bör de inte kunna vara värd för stora internationella mästerskap. Det bör förmedlas av hela den svenska statsapparaten och det svenska idrottslivet.

Parasport

Parasport har ett stort engagemang i vårt land och många utövare. Allt fler föreningar erbjuder parasport, men än så länge finns det inte i alla kommuner. Vi önskar att riksidrotten stöttar och hjälper föreningar än mer i de kommuner som idag inte erbjuder parasport, att komma igång med det. Möjlighet till parasport ska finnas i hela landet, för att alla ska ha rätt att idrotta.

Nuvarande regelverk och bristen på synkronisering utgör hinder för parasportande. Exempelvis får personer som behöver specialrullstol till sitt idrottsutövande inte alltid ha med sig den på sin resa med färdtjänst. Vissa har ett bestämt maximalt antal färdtjänstresor som inte räcker till för att ta sig till sin idrottsanläggning. Vissa har

personlig assistens som inte får bistå med hjälp vid idrottsutövandet. De här reglerna måste förändras. Regeringen behöver se över bland annat färdtjänstlagen, och övriga lagar som försvårar för parasportare, så att man kan ha med sig sin utrustning och ta sig till sina träningar.

Även bristen på lokalanpassade arenor och idrottsplatser är ett problem. Idag saknas en sammanställning och samlad bild över vilka idrottslokaler som är anpassade för personer med funktionsnedsättning. Därför behöver en inventering av vilka idrottsanläggningar som är tillgänglighetsanpassade göras av lämplig aktör.

Pandemin har tyvärr lett till att 40 procent av parasportarna har slutat idrotta. Det är en oroande hög siffra som genast behöver ändra riktning. Parasportare är en grupp som redan har högre andel fysisk ohälsa. Genom att återgå till en aktiv fritid förändras deras livsstil från stillasittande till ett mer rörligt liv. Precis som för i fallet med att få tillbaka barn, unga och vuxna till idrottsrörelsen, så ska punktinsatserna även syfta till att locka tillbaka parasportare till sina idrotter.

Utrustning för parasport

Specialutrustning för parasport är ofta en dyr utgift. Många föreningar har därför svårt att bekosta inköp av utrustning. Lika lite har privatpersoner råd att bekosta den själv. Vi vill utreda hur man i framtiden bör bekosta och bygga upp en infrastruktur och *parasportotek* som kan hjälpa till med den specialutrustning som behövs för utövande av parasport.

Special Olympics och idrott för personer med intellektuell funktionsnedsättning

På samma sätt som en nationell strategi och en större uppmärksamhet kring Paralympics ska finnas, bör liknande satsningar göras för att uppmärksamma Special Olympics som riktar sig till personer med en intellektuell funktionsnedsättning.

Personer med intellektuella funktionsnedsättningar har ofta svårt att hitta en meningsfull fritid. De drabbas lätt av isolering, inaktivitet och mental ohälsa. Fördomar från omvärlden hindrar också den här gruppen från att delta på ett naturligt sätt i samhället. Därför är det viktigt att en nationell strategi finns på plats för att inkludera även denna grupp i idrottslivet.

Nordiska mästerskap

Sverige bör tillsammans med våra nordiska grannländer framöver gemensamt ansöka om stora mästerskap. I och med att det är dyrt att vara värd för internationella mästerskap skulle samarrangemang innebära att de nordiska folken delar på den ekonomiska bördan. Det skulle även sprida risken för oförutsedda kostnader kopplade till arrangörsansvaret. Samtidigt som ett större urval av befintliga arenor kan användas för att sänka de totala kostnaderna.

De nordiska fotbollsförbunden har gemensamt ansökt om att få anordna damfotbolls-VM 2027 i Norden. Det är inte avgjort vilket land som blir värdland för det mästerskapet, men allt fler nationer vill arrangera stora mästerskap gemensamt med ett eller flera grannländer. Det här visar på en förändring inom arrangörsansvaret.

Samarbete på detta område de nordiska länderna emellan kan stärka den nordiska samhörigheten. Därför bör Sverige, i enlighet med det som anförts ovan, sträva efter att samordna internationella idrottsevenemang med övriga nordiska gränsländer.

Elitidrottarna som förebilder

Elitidrottarnas roll i samhället ska inte underskattas. De underhåller svenska folket i mästerskap och de inspirerar oss att nå nya mål. Många av våra stora idrottare har själva haft en förebild som de hejrat fram. Inspiration och engagemang går från generation till generation. De lyckas samla svenska folket som ingen annan kan. Elitidrotten fyller därför en viktig roll som inspirationskälla för ungas idrottande, samtidigt som de bidrar till nationens sammanhållning när de tävlar för Sverige i internationella idrottstävlingar.

Idrott för äldre

Att säkra barns och ungdomars tillgång till idrott och fysisk aktivitet är en angelägen uppgift. Lika viktigt är det dock att göra detsamma för våra äldre medborgare. Vi vet att idrott och friskvård kan motverka många ålderssjukdomar, bland annat bidra till att förhindra fallolyckor, men det kan också bidra till att bryta den ensamhet och sociala isolering som många av våra äldre tyvärr upplever. Satsningar på idrott för äldre är således inte bara bra för den enskilde, det gynnar hela samhället. Studier från bland annat det danska socialdepartementet har visat att satsningar på äldreidrott är en samhällsekonomisk vinst genom att det medför minskade vårdbehov. Liknande studier har även gjorts i Sverige.

Tyvärr är de regionala skillnaderna när det gäller äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet väldigt stora. Pensionärernas riksorganisation (PRO) uppger till exempel att man i nästan hälften av landets kommuner inte får något stöd alls för sin motionsverksamhet för äldre och att bristen på aktivitetslokaler är stor. Vi föreslår därför att riksdagen tillkännager för regeringen sin mening att ytterligare åtgärder bör vidtas i syfte att säkerställa äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet över hela landet. Vi är beredda att permanenta satsningar som går i denna riktning.

Idrott för vuxna

Idag är anläggningsbristen en stor anledning till de problem som uppstår och har uppstått inom idrotten. Bristen på träningstider beror i mångt och mycket på bristen på träningslokaler. Där har ett arbete bara påbörjats genom Boverket och det kommer ta många år innan problematiken är löst.

Idag finns inte tillräckligt med träningstider för alla, och barn och ungas tränings-tider har börjat trängas undan av vuxna som vill idrotta. Det är givetvis viktigt att även vuxna idrottar och rör på sig, men det får inte leda till att barn och unga trängs bort. Idrottande är mycket viktigt för barns utveckling, och bygger grunder för idrottande under resten av livet, därför bör barn och ungas behov prioriteras framför vuxna så länge det är brist på träningstider och träningsanläggningar.

Genom att lösa bristen på anläggningar kommer många problem att försvinna per automatik. Längre ned i motionen presenterar vi förslag på hur anläggningsbristen kan avhjälpas. Fram tills dess borde regeringen uppdraga åt Riksidrottsförbundet att undersöka

hur man kan undkomma undanträngningar och även få adekvat anläggningstäthet i landet.

Skatteregler

År 2004 tillsattes en statlig utredning för att se över föreningars skatte- och avgiftssituation. Utredningen tillsattes eftersom skattereglerna ansågs ha blivit krångliga och svåra att följa. I utredningens betänkande, Nya skatteregler för idrotten (SOU 2006:23), presenterades ett antal förslag på hur beskattningen kan anpassas för den moderna idrottsrörelsen. Trots konkreta förslag på hur idrottsföreningars skattesituation kan förenklas och förtydligas verkar den politiska viljan att ta tag i frågan saknas. Istället för att följa upp utredningen med en proposition tillsatte dåvarande regering en ny utredning (SOU 2009:65), denna gång för att utreda beskattningen för alla ideella föreningar. Inte heller denna utredning resulterade i någon proposition från regeringen.

Riksidrottsförbundet uttrycker oro över att Skatteverket börjat tillämpa regelverket så att bland annat professionell idrott inte räknas som allmännyttig verksamhet, och att föreningars intäkter från professionell verksamhet är obegränsat skattepliktiga. Utöver det har Skatteverket ändrat sin praxis vad gäller beskattningen av föreningars second-hand-försäljning. Riksidrottsförbundet menar att Skatteverkets tolkning drabbar föreningars barn- och ungdomsverksamhet negativt. Sverigedemokraterna anser att det är hög tid att ta sig an frågan och att regeringen bör presentera en proposition om idrottens skatteregler under det kommande året.

Antidopingkontroll

De senaste decennierna har allt fler börjat träna och röra på sig, inte minst på gym. Under samma tidsperiod har det även konstaterats att allt fler använder sig av illegala mediciner, även kallad doping, för att snabbare få resultat av sin träning.

Problem med doping och anabola steroider har fram tills nyligen endast framställts som ett problem inom elitidrotten. Så är inte fallet idag. För samtidigt som allt färre elitidrottare fälls för doping, sker en drastisk ökning bland amatöridrottare på gym.

Antidopingarbetet sker idag genom riksidrottsförbundet. Det innebär att endast de som är kopplade till en idrottsförening kan testas för doping. De som gymmar hamnar däremot mellan stolarna och utanför det redan uppbyggda systemet för "idrottare".

Vi anser därför att det är rimligt att regeringen utreder eller tar initiativ till hur ett system där man, genom en särskild enhet, tar ett samlat grepp kring dopingproblematiken, både inom elitidrotten och i övriga samhället, och återkommer till riksdagen med förslag på en antidopingskontroll. Förslaget bör precisera var enheten ska placeras och hur arbetet ska ordnas, exempelvis genom samarbete mellan riksidrottsförbundet, lämplig statlig myndighet och sjukvården.

Nationell lokal- och anläggningsfond (LOA-fond)

Sverige befinner sig i en akut brist på idrottsanläggningar. Det som byggdes mellan 40-talet och 50-talet är i stort behov av renovering samtidigt som kommuner inte byggt nya idrottsanläggningar och idrottsplatser i samma takt som behovet ökat. Många barn och ungdomar hamnar av den anledningen i köer istället för att idrotta och röra på sig.

En nationell satsning behövs för att bygga och renovera bort de allra största behoven på anläggningsbristen. Regeringen tillsatte en utredning där Boverket presenterade en rapport som är ett litet steg i rätt riktning.

Sverige bör införa en anläggningsfond för innovativa lösningar på idrottsarenor, ytor och lokaler. Fonden bör efterlikna och hämta inspiration från den som uppfördes i Danmark vid namn LOA-fonden (lokal- och anläggningsfond). Där ansöker man om bidrag ur fonden vid nybyggnation, tillbyggnation eller vid renovering av en idrottsanläggning. Med fondens bidrag kan man på ett innovativt sätt bygga om befintlig miljö till en mer modern och anpassad miljö att idrotta och röra sig på. I Danmark har det gett mycket goda resultat. Sverige bör efterlikna och införa liknande koncept för att bygga bort bristen på idrottsplatser och anläggningar.

Regeringen gav förra året Boverket ett uppdrag som resulterade i Rapport 2021:6 Miljöer för idrott och fritid. Rapporten visar flera aspekter som Sverigedemokraterna belyst. Det är viktigt att regeringen går vidare med rapportens innehåll för att möjliggöra flera idrottsanläggningarna.

Nationellt kompetenscenter

En stor anledning till att bristen på anläggningar uppstått är att det inte funnits en sammanhållande knutpunkt. Kommuner och regioner har på egen hand behövt samla in kunskap och information om hur man på ett mest effektivt sätt renoverar och restaurerar en anläggning. Istället för att samla all kunskap på ett ställe har man behövt uppfinna hjulet gång på gång. Ett nationellt kompetenscenter ska kunna erbjuda kunskap, tips och inspiration på hur man renoverat och underhållit anläggningar för att effektivisera processen och i slutändan även minska kostnaderna. Dit ska kommuner och regioner kunna vända sig för att rådfråga och få experthjälp för exempelvis renoveringar eller ta fram en finansieringsplan. Där ska man även kunna söka råd om finansieringsplan och om liknande projekt genomförts.

Kommuner och regioner har inte haft råd att upprätthålla annat än akut upprustning. Genom att dela erfarenheter kan effektivisering spara både tid och resurser. Det är bra för alla involverade parter. Det uppdraget bör åläggas lämpligt organ.

Angelika Bengtsson (SD)

Aron Emilsson (SD)

Jonas Andersson i Linghem (SD)

Cassandra Sundin (SD)